

2) При отрицателен отговор на първия въпрос:

Следва ли заявителят да се счита за недобросъвестен, когато заявява марката, за да може да попречи на свой конкурент да използва по-нататък знака, въпреки че при подаване на заявката знае или е трябвало да знае, че чрез използването на същия или подобен знак за същите или обръквашо сходни стоки или услуги неговият конкурент вече е придобил „ценен актив“?

3) При утвърдителен отговор на първия или втория въпрос:

Следва ли да се изключи наличието на недобросъвестност, когато заявителят вече е получил известност в търговския оборот за своя знак и по този начин и закрила от правото за защита на конкуренцията?

(¹) ОВ L 11, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 146.

Иск, предявен на 29 ноември 2007 г. — Комисия на Европейските общности/Република Португалия

(Дело C-530/07)

(2008/C 37/18)

Език на производството: португалски

Страни

Ищец: Комисия на Европейските общности (представители: S. Pardo Quintillán и G. Braga da Cruz)

Ответник: Република Португалия

Искания на ищеца

Да се установи, че:

— а) като не е оборудвала с канализационни системи в сроковете, предвидени в член 3 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води (¹), агломерациите на Angra do Heroísmo, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Costa de Aveiro, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Ponta Delgada, Ponte de Lima, Póvoa do Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo — град, Vila Real и

б) като не е подложила на вторично пречистване или на друга равностойна обработка в сроковете, предвидени в член 4 от споменатата директива, градските отпадъчни води от агломерациите Alto Nabão, Alverca, Bacia do Rio Uima (Fiães de S. Jorge), Carvoeiro, Costa da Caparica/Trafaria, Costa de Aveiro, Costa Oeste, Covilhã, Espinho/Feira, Fátima, Fundão/Alcaria, Lisboa, Matosinhos, Milfontes, Moledo/Âncora/Afife, Nazaré/Famalicão, Pedrógão Grande, Ponta delgada, Ponte de Lima, Póvoa de Varzim/Vila do Conde, Santa Cita, Vila Nova de Gaia/

Douro Nordeste, Vila Real de Santo António, Viana do Castelo — град, Vila Franca de Xira, Vila Real,

Република Португалия не е изпълнила задълженията си по членове 3 и 4 от Директива 91/271/ЕИО на Съвета от 21 май 1991 година за пречистването на градските отпадъчни води.

— да се осъди Република Португалия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Държавите-членки трябва да следят за това, всички агломерации да бъдат съоръжени с канализационни системи за градски отпадъчни води най-късно до 31 декември 2000 г. за тези, чийто еквивалент жители (ЕЖ) е над 15 000 и най-късно до 31 декември 2005 г. за тези, чийто ЕЖ е между 2 000 и 15 000.

От своя страна, член 4 от Директивата гласи:

„1. Държавите-членки следят за това, градските отпадъчни води, които влизат в канализационните системи, преди заустването им да бъдат подложени на вторично пречистване или на друга равностойна обработка при следните условия и ред:

— най-късно до 31 декември 2000 г. за всички зауствания, произлизащи от агломерации с ЕЖ над 15 000,

— най-късно до 31 декември 2005 г. за всички зауствания, произлизащи от агломерации с ЕЖ между 10 000 и 15 000,

— най-късно до 31 декември 2005 г. за зауствания в сладки води и устия, произлизащи от агломерации с ЕЖ между 2 000 и 10 000.

[...]“.

(¹) ОВ L 135, стр. 40; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 12, стр. 43).

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 29 ноември 2007 г. — Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft/LIBRO Handelsgesellschaft mbH

(Дело C-531/07)

(2008/C 37/19)

Език на производството: немски

Препращаща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Fachverband der Buch- und Medienwirtschaft

Ответник: LIBRO Handelsgesellschaft mbH

Преюдициално запитване, отправено от Oberster Gerichtshof (Австрия) на 29 ноември 2007 г. — Falco Privatstiftung и Thomas Rabitsch/Gisela Weller-Lindhorst

(Дело C-533/07)

(2008/C 37/20)

Език на производството: немски

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 28 ЕО да се тълкува в смисъл, че той *сам по себе си* не допуска прилагането на национална правна уредба, която задължава само вносителите на немскоезични книги по отношение на внесените такива в страната да определят и да обозначават обвързваща крайния продавач цена, при което вносителите нямат право да определят такава, която след приспадане на съдържащия се в покупната цена данък върху оборота, е по-ниска от установената от издателя за страната по издаване или препоръчаната от същия крайна продажна цена, или от определената за страната от издател със седалище извън държава, участваща в Споразумението за Европейското икономическо пространство, като по изключение по-ниска цена може да определя вносител, който купува книгите в участваща в ЕИП държава на по-ниска цена, отклоняваща се от обичайната покупна цена, определена или препоръчана от издателя за страната, участник в споразумението, а в случай на реимпорт — по отношение на полученото търговско предимство?
2. При утвърдителен отговор на въпроса по точка 1.:

На фона на обществен интерес от насърчаване на издаването на книги, на разнообразието на заглавия на регулирани цени както и на многообразието на търговци на книги и въпреки липсата на емпирични данни, които биха могли да докажат, че мярката „задължение за налагане на идентични цени“ е подходяща за постигане на поставената цел, обосновано ли е според член 30 или член 151 ЕО съдържащото се в национална правна уредба задължение за определяне на идентични цени (вж. точка 1), противоречащо само по себе си на член 28 ЕО, преди всичко поради засягащо свободното движение на стоки условие на продажба, като целта на задължението е описана общо чрез позоваване на „книгата като културна ценност, на интересите на потребителите от наличие на адекватни цени на книгите и на икономическите условия на търговията с книги“?

3. При отрицателен отговор на въпроса по точка 1.:

Съвместимо ли е описаното в точка 1 задължение по силата на националното право задължение за определяне на идентични цени с член 3, параграф 1, буква ж, с член 10 и с член 81 ЕО, макар че от гледна точка на действие във времето и на предметен обхват то е непосредствено продължение на предходното договорно обвързване на търговците на книги с определените от издателите цени на издадените печатни произведения (системата „Sammelrevrssystem“ от 1993 г.) и че то замества договорната система?

Преподаваща юрисдикция

Oberster Gerichtshof

Страни в главното производство

Ищец: Falco Privatstiftung, Thomas Rabitsch

Ответник: Gisela Weller-Lindhorst

Преюдициални въпроси

1. Дали договор, с който притежателят на право на интелектуална собственост дава право на своя съдоговорител да използва това право (лицензионен договор), е договор за „предоставяне на услуги“ по смисъла на член 5, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 44/2001 на Съвета от 22 декември 2000 година относно компетентността, признаването и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (регламент Брюксел I) ⁽¹⁾?
2. При положителен отговор на първия въпрос:
 - 2.1. Дали услугата се предоставя във всяко място в държава-членка, в което се допуска използването на това право и също така то действително се осъществява?
 - 2.2. Или услугата се предоставя в седалището или в централното управление на лицензодателя?
 - 2.3. При положителен отговор на въпрос 2.1 или на въпрос 2.2, дали компетентният съд може да се произнесе и по лицензионни възнаграждения, дължими поради използването на правото в друга държава-членка или в трета държава?
3. При отрицателен отговор на въпрос 1 или на въпроси 2.1 и 2.2: дали компетентността, по отношение на плащането на лицензионни възнаграждения, въз основа на член 5, параграф 1, букви а) и в) от Регламента Брюксел I, трябва да продължава да се определя съгласно принципите, изведени от практиката на Съда по член 5, параграф 1 от Конвенцията от 27 септември 1968 година за компетентността и изпълнението на съдебни решения по граждански и търговски дела (Брюкселска конвенция)?

⁽¹⁾ ОВ 2001 г., L 12, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 19, том 3, стр. 74.